

druhou variantou by mohlo být, že v případě zařazení zaměstnance do kategorie rizika 3 nebo 4, by měli zaměstnanci povinnost smlouvu o doplňkovém penzijním spoření uzavřít. Výhodou je, že zařazení zaměstnanců do 3. a 4. kategorie rizika je průkazné, vyplývá již dnes ze zákona a každý zaměstnavatel je byl nucen u dotčených zaměstnanců provést - neměl by být problém s kategoriemi rizika pracovat v oblasti doplňkového penzijního spoření. Současně je zde i menší riziko „manipulací“ s tímto zařazováním, protože je založeno na kritériích z oblasti BOZP a hygieny práce, která lze prověřit. Vyslovil dále názor, že máme-li hovořit o českém důchodovém systému jako o systému více pilířovém, mělo by být krytí v I. a III. pilíři pro celou populaci stejné. Z toho vyplývá, že pokud má český důchodový systém po zrušení důchodového spoření jen dva pilíře, je zapotřebí III. pilíř (doplňkové penzijní spoření) upravit tak, aby se stal jeho plnohodnotnou soukromě financovanou součástí.

Aneta **Karlíková** upozornila, že je potřeba se zamyslet, zda by to bylo nediskriminační.

Aleš **Poklop** řekl, že se mu líbí princip zapojení zaměstnavatelů, protože neustále řešíme, jak přilít do systému více peněz. Po zrušení II. pilíře se snaží APS s MF ČR najít způsob, jak atraktivnit III. pilíř, ale stále panují velké neshody. APS je přesvědčena, že zvýšení příspěvků zaměstnavatele je správná cesta. Zvažovali několik fází, začít u náročných profesí a povinných příspěvků. Penzijní společnosti umí dneska ošetřit klienta tak, aby smlouvu měl, ideálně na principu individuálních účtů, není potřeba jít do kolektivních smluv.

Aneta **Karlíková** sdělila, že když se udělá povinnost odvodu na penzijní spoření, tak zejména malí zaměstnavatelé sníží v důsledku reálné mzdy.

Miroslav **Jára** řekl, že se mu líbí zapojení zaměstnavatelů, ne podle kategorií, ale podle druhu zaměstnání. Lékaři by měli říci, kde jsou dnes skutečná rizika v zaměstnáních. Vít **Samek** zareagoval konstatováním, že je tedy otázka, kdo by měl být naše cílová skupina. Podle jeho názoru je nejnásadnější začít kategorií 3 a 4 a poté vyjednávat i skrze kolektivní smlouvy atd.

Irena **Kubátová** opět upozornila, že bude nutné řešit, zda rozsáhlejší zapojení zaměstnavatele nebude znamenat z pohledu regulace zaměstnanecký penzijní systém tj. možnou povinnost transpozice příslušných EU pravidel. Dále uvedla, že nyní je v Evropském parlamentu navíc projednávána revize směrnice IORP II, kdy dnes nevíme, podle které regulace bychom se v případě úvah o příklonu k zaměstnaneckému systému tedy měli řídit, resp. zda IORP II bude přijata. Aleš **Poklop** se přimlouval, abychom se snažili vymyslet, jak by to mohlo jít.

Zdeněk **Linhart** řekl, že je to hezká myšlenka, ale bojí se, aby to nebyla cesta do pekla. Máme podle něj tři důvody pro tuto změnu – existuje skupina lidí, která nemůže pracovat až do dosažení důchodového věku, dále máme skupinu, které se díky povolání snižuje pobírání starobního důchodu a třetím důvodem je přilít peněz do systému. Linhart doporučil se zaměřit pouze na jeden z těchto problémů.

Marek **Suchomel** dodal, že problém vidí v tom, že kategorie 3 a 4 jsou skupiny MZ ČR, že tato klasifikace je dána věcně, řeší se jen zdravotní hledisko a najednou by se tento systém dostal

pod tlak úplně jiného systému. Pavel **Hulák** reagoval, že se nebojí, že lidé by se masově chtěli dostat do 3 a 4 pracovní kategorie, neboť už dnes jsou zde pro tyto kategorie výhody a neděje se to. Vít **Samek** doplnil, že se domnívá, že tato rizika jsou už dnes u zaměstnavatelů dobře vydiskutovaná a nebude snadné s tímto zařazením manipulovat, vzhledem k tomu, že by zaměstnavatel musel prokázat věcné důvody (změnu rizikovosti práce).

Kryštof **Zrcek** upozornil, že je potřeba říci veřejnosti a médiím, že se to nemá týkat systému důchodového pojištění. Obává se, že navrhované zohledňování rizikových povolání bude vzbuzovat reminiscence na pracovní kategorie, které existovaly v systému sociálního zabezpečení. Vít **Samek** v reakci na to dodal, že je to v podstatě naopak, zařazování provedené na základě úpravy týkající se pracovních vztahů a BOZP by mělo ochránit I. pilíř, aby se do něj dostávali zaměstnanci, kteří by tato kritéria nenaplnňovali.

Irena **Kubátová** se zeptala, kdo by kontroloval, zda zaměstnavatel opravdu platí a jakou výši. Vít **Samek** konstatoval, že pověřit touto kontrolou lze inspekci práce nebo ČSSZ. Pro první období související se zavedením tohoto návrhu doporučil neměnit dnešní výši státního příspěvku.

2. Jak si dnes vedou penzijní fondy?

Aleš **Poklop** odpověděl, že toto v současné době není téma. Je nutné si podle něj uvědomit, že se jedná o produkt hodně podobný investování, což implikuje možná dočasná snížení a kolísání kurzu podílových jednotek. V dlouhodobém horizontu a DPS je svým charakterem dlouhodobý produkt, se případné propady a kolísání kurzu jednotek vyrovnají.

Vít **Samek** pronesl přání, že by bylo vhodné v souvislosti s nepříznivým vývojem investic v budoucnu obnovit debatu o garancích v oblasti doplňkového penzijního spoření a připomněl dřívější diskuse, v nichž představitelé soukromého sektoru uváděli, že pokud by garance „kladné nuly“ nominálních příspěvků byla vztažena k delšímu období, popř. až k ukončení spořicí fáze, že by bylo možné dosáhnout výrazně vyššího zhodnocení doplňkových důchodových úspor.

3. Návrh na zavedení švédské „prémiové penze“ v České republice (Jaroslav Vostatek)*

*Tento bod se přesouváme na příště, neboť Jaroslav Vostatek se nedostavil.

Příští jednání proběhne ve čtvrtek **10. prosince 2015 od 10:00 do 12:00 v Klubu** v přízemí budovy MPSV Na Poříčním právu 1.

Zapsala: Markéta Havelková

Vidoval: Vít Samek

XX

příloha: seznam přítomných

Finková Veronika	sekretariát OK
Havelková Markéta	sekretariát OK
Hulák Pavel	Klub zaměstnavatelů, SP ČR
Jára Miroslav	ASO
Karlíková Aneta	MF ČR
Král Filip	ČAP
Kubátová Irena	MF ČR
Linhart Zdeněk	MPSV
Poklop Aleš	APS
Samek Vít	ČMKOS
Suchomel Marek	MPSV
Vítková Jitka	KZPS
Zrcek Kryštof	ČSSZ